

mig, at dette Ændringsforslag, set fra et Arbejdsgiverstandpunkt, maa vække adskillig Betænkelighed. Naar Bestemmelserne om de voksne Arbejderses Fritid i det hele taget ere komne ind i Lovforslaget, skyldes det jo i væsentlig Grad Ønsker, som ere fremsatte fra de Herrer Bagermestres Side. Man mente nemlig ikke at kunne ordne Spørgsmaalet om en ugentlig Fritid for dette Fags Arbejdere, naar det ikke skete ad Lovgivningsvejen. Ad Frivillighedens Vej kunde Spørgsmaalet ikke ordnes, fordi der altid vilde findes en eller anden mindre god Kollega, som vilde bryde ud af Rækken og arbejde, naar de andre lukkede deres Virksomhed. Derfor ønskede man dette Forhold ordnet ved Lov. Men jeg ser ikke rettere, end at naar man saa indsætter en Bestemmelse, der tillader enhver Arbejdsgiver 15 Gange om Aaret efter eget Valg at arbejde i den Tid, Loven ellers siger, at Arbejdet skal standse, saa indfører man i selve Loven den Konkurrence, som Arbejdsgiverne i Faget frygtede for. Jeg forudsætter, at der i en By lever 4 Bagermestre, og at de hver for sig tage 15 Søndage at arbejde i, saa vil den Virkning, man har ventet af en Lovgivning paa dette Omraade, blive ganske intetsigende. Det er den ene Side af Sagen. Den anden Side er den, at hvis denne Bestemmelse bliver gennemført mindre hensynsfuldt, vil den bevirke, at visse Arbejdere, nemlig de, der arbejde hos Arbejdsgivere, som ønske at benytte sig af den dem ved Loven hjemlede Ret, ikke kunne gøre Regning paa at faa en eneste Søndag fri i hele Sommerens Løb, og det anser jeg for ret betænkeligt.

Det er Grundene til, at jeg ikke har kunnet slutte mig til disse to Ændringsforslag, men maa holde paa den Affattelse, som de paagældende Bestemmelser have i selve Lovforslaget. Jeg ønsker blot endnu en Gang meget at anbefale det høje Ting at stemme for de af mig til § 4 stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Sonne): Som udtalt i Betænkningen har Flertallet ikke kunnet slutte sig til den af det ærede Medlem hævdede Opfattelse og til de af denne afledede Ændringsforslag. I det korte Tilsvare, Flertallet i Betænkningen har givet paa den af det ærede Medlem afgivne Mindretalserklæring, omtaler Flertallet det Principspørgsmaal: 8 Timers Arbejdsdagen, som det ærede Medlem ved sine Ændringsforslag til § 4 har fremdraget. Nu bestrì-

der imidlertid det ærede Medlem Flertallets Berettigelse til at hævde, at han ved sine Ændringsforslag til § 4 skulde have rejst det nævnte Principspørgsmaal, thi, siger det ærede Medlem, her er jo ikke Tale om en 8 Timers Arbejdsdag i al Almindelighed, her er kun Tale om, at en Arbejdstid af 8 Timer i Døgnet skal bringes i Anvendelse overfor unge Bageriarbejdere, der anvendes til Natarbejde. Det forekommer mig imidlertid ubestrideligt, at ogsaa derved er under behørig Form Spørgsmaalet om 8 Timers Arbejdsdagen sat paa Dagsordenen. Hvis nemlig det ærede Medlem kunde vinde fornøden Tilslutning til sine ommeldte Ændringsforslag, vilde det jo være lykkedes ham at faa Kilen sat ind netop paa et Sted, hvor den nok skulde vise sig at ville trække; thi ere vi først naaede til at faa slaaet fast, at de unge Menneskers Uddannelse skal foregaa under 8 Timers Arbejdsdagens Tegn, kan man være rolig for, at vi i Fremtiden ville rykke betydeligt videre frem mod denne Arbejdsdags almindelige Gennemførelse i Praksis. Jeg tror ikke, at der hverken i dette eller det andet høje Ting vil kunne opnaas Tilslutning til ved Lovtvang at indføre 8 Timers Arbejdsdagen, i alt Fald ikke for Arbejde, som ikke er af særlig sundhedsskadelig eller særlig anstrengende Art. Men nu gjorde det ærede Medlem jo den Betragtning gældende, at her netop er Tale om et Arbejde af særlig sundhedsskadelig Art, og ogsaa herpaa byggede det ærede Medlem Kravet om, at 8 Timers Arbejdsdagen skulde bringes i Anvendelse for de unge Arbejdere. Denne det ærede Medlems Paastand afkræftes imidlertid af den Kendsgerning, at Bageriarbejdere og Bagerifagets Udøvere i det hele taget rangere højt i Henseende til Sundhed og Levedygtighed. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at minde om, at der ved denne Sags 1ste Behandling her i Salen blev af det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling) gjort opmærksom paa, at tyske Forsikringsselskaber i en af dem udarbejdet Oversigt havde anført, at blandt 45 Arbejdsfag rangerede Bagerifaget som Nr. 4, hvad angaar Sundhed og Levedygtighed.

Det ærede Medlem gjorde dernæst gældende, at naar han havde stillet sine Ændringsforslag til § 4, skyldtes det ogsaa Hensynet til, at der burde gives de unge Bageriarbejdere behørig Adgang til teoretisk Undervisning, hvilken han anser for at være af den største Betydning for deres Uddannelse i Faget. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem om Betimeligheden